

ZAKONU PODLOŽAN

Sveta Bogorodica Marija, A

Često se u posmrtnim govorima naglašava kako je pokojnik bio „beskompromisan“ borac za neku vrijednu stvar. Neki će zlobno primijetiti da je slijepa vjernost načelima i dosljedna beskompromisnost zapravo znak uskoće i ljudske gluposti. A što da kažemo za Isusa? Je li on poznavao kompromise?

Današnje čitanje jednostavno veli da je bio „*Zakonu podložan, da podložnike Zakona otkupi*“. Podsjetimo se da je Isus bio obrezan osmoga dana, kao i svi Židovi. Čim je navršio dvanaest godina hodočastio je u Jeruzalem slaviti Pashu i tako se podložio se Zakonu. Prema židovskim zakonima i običajima odlazio je u hram, čak se dao i krstiti od Ivana kao da je grešnik. Iako Biblija izričito ne govori, očigledno se pridržavao židovskih propisa o čistim i nečistim jelima. Odlazio je u subotu u sinagogu. Netko bi s današnjim mentalitetom rekao da je to bilo posve nepotrebno. Pa Isus je i došao zato da postavi sasvim novu nadgradnju židovskim propisima. Ne, Isus je imao drugačiji pristup.

Prvo, Isus nije bio revolucionar boljševičkog tipa, koji bi sve rušio da bi nešto novoga sagrađio. Isus nije htio ništa nasilno izmijeniti. On je poštivao stare uredbe do zadnjega, svjestan da dolazi novo vrijeme. Nije htio preuranjeno rušiti stare židovske zasade. On je došao donijeti promjene u ljudskim srcima, došao je proglasiti i dovesti Božje kraljevstvo u srca ljudi. Htio je da Kraljevstvo zaživi u čovjeku, a onda će izvanjske promjene same doći. Konačno, zar Bog nije dao da se toliki naraštaji Starog zavjeta spašavaju upravo po takvim starim zakonima. Zakon je okvir, zakon je pomagalo, a srce ljudsko je ono što je bitno. Samo isuviše mladi ljudi misle da će izvanjskim promjenama postići promjenu kvalitete.

Isus je, dakle, mirno vršio starozavjetne uredbe unoseći u svoje propovijedanje ono što je bitno. Konačno, sam je rekao: „*Nisam došao dokinuti Zakon, nego nadopuniti*“. Tako je npr. istaknuo dvije zapovijedi sadržane u Zakonu, zapovijed ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu, izjavivši da o tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon i proroci.

Što da mi kažemo? Za život Kristove Crkve, za milosni život vjernika nije od odlučujuće važnosti kakav je župnik, kakvi su vjernici jedne župe, nije odlučujuće kakav stav ima mjesni ili rimski biskup o nekoj gorućoj ili golicavoj temi, nije bitno kakvi su propisi o postu, kako je uređeno bogoslužje. Da se razumijemo, neka od ovih pitanja mogu biti važna, neka čak veoma važna, ali ne i bitna za moj stav prema Bogu i moje sudjelovanje u životu Crkve. Konačno, s puno poštovanja govorimo o našim roditeljima, djedovima i bakama, našim precima koji su živjeli u „*starim uredbama*“ i posta, i liturgije i pogleda na neke vjerske istine iako neke starije stavove Crkve danas možemo smatrati pretjeranima, npr. kad je u pitanju bio strogi euharistijski post. Kako u životu naših prethodnika u vjeri tako ni u našem životu nije bitan zakon, nego iskreni stav vjernika prema Bogu i prema čovjeku.

I doista. Krist je nadišao stari zakon. „*Jednom zasvagda prinese sama sebe*“. Mi ponosno kličemo: „*Stari zakon pretao je, novo janje blagujmo*“. Dao Gospodin da u ovoj godini napredujemo u ljubavi i dobrim djelima, a da u isto vrijeme zaboravimo podjele po svim osnovama.

Zvonko Pažin